

beklæde Retten som Rævning, hvilket efter Forløbet af den nedenfor anførte Frist bliver at bekyndiggjøre i den Berlingske politiske og Avertissemeststidende.

Paa lige Maade forholdes, naar en Rævning, der er kommen tilstede, uden lovligt Forfald undrager sig fra Opfyldelsen af de ham i saadan Egenstaaelse paahvilende Pligter.

Spørgsmaal om Rævnings Ansvar efter denne Paragraf paakjendes af Dommerne i Rævningeretten.

Den Paagjældende, for hvem den affagte Kjendelse snarest muligt bliver at forkynde, kan saalænge Rævningeretten eller i alt Fald Kredsretten endnu er samlet, for Dommerne gjøre Indsigelse mod Kjendelsen, der da bliver at opheve, naar han beviser, at han har haft lovligt Forfald og ikke kunnet meddele betimelig Underretning herom.

§ 41.

Udebliver et saa stort Antal af de Indkaldte, at der ikke er 30 Personer tilstede, foranlediger Rævningerettens Formand dette Antal fuldstændiggjort ved Lodtrækning blandt dem, som findes opførte paa Udvalgslisten fra den Kommune, hvor Rævningeretten holdes, eller de nærmeste Kommuner. I dette Tilfælde tilstiller Udvalgets Formand Rævningerettens Formand Udvalgslisten. De, hvis Navne efter denne Paragraf ere udtrukne, tilsiges strax og ere pligtige at give Møde efter Aftens Bjarfel.

§ 42.

De, der efter skeet Indkaldelse have givet behørigt Møde i Retten som Rævnings, blive ved Samlingens Slutning at udslette af den aarlige Rævningeliste og altsaa ei at medtage ved Lodtrækningen for de paafølgende Samlinger i det Tidrum, for hvilket denne Liste gælder.

Enhver, der saaledes har mødt som Rævning, kan paa Forlangende uden Betaling erhholde Attest herom af Retskriveren.

§ 43.

Der tilkommer de Rævnings, som hoolængere end een Mål fra det Sted, hvor Ræv-

ningeretten holdes, fri Befordring fra deres Bopæl til dette Sted og igjen tilbage. Derimod erhholde Rævnings ikke Diater.

Kapitel 3.

Offentlige Anklagere.

§ 44.

I Spidsen for den offentlige Anklagemyndighed staaer en Statsanklager, som bekliffes af Kongen. Den, der bekliffes i dette Embede, maa være i Besiddelse af de Egenstaaelse, som efter Lovgivningen udfordres til at være Medlem af de overordnede Retter.

§ 45.

Statsanklageren er berettiget til selv at optræde paa det Offentliges Vegne i de Straffesagsager, som indbringes for Høiestret. Han kan ligeledes selv udføre Forretningerne som offentlig Anklager ved Rævningeretterne og Kredsretterne.

§ 46.

Til at staae Statsanklageren bi bekliffes af Kongen 7 Overanklagere, — een for hver Rævningekreds, — blandt Mænd, der ere eller kunne bekliffes til at være Sagførere ved Overretterne. De maae i Reglen være bosatte hver i sin Rævningekreds.

Naar Forundersøgelsen i en Sag er sluttet, tilstilles de optagne Forhører i Udskrift vedkommende Overanklager, for at han kan foretage det Fornødne og navnlig, hvor dette efter de i det Følgende givne Forskrifter tilkommer ham, tage Beslutning om Anklage. Forøvrigt fastsættes Fordelingen af Forretningerne og det nærmere indbyrdes Forhold mellem Statsanklageren og Overanklagerne ved en af Justitsministeren efter modtaget Forslag fra Statsanklageren udarbejdet Forskrift. Denne Forskrift meddeles samtlige Over- og Underdomstole til Efterretning og bliver derhos offentliggjort. Det bliver altid at iagttage, at enten Statsanklageren eller en af Overanklagerne udfører Forretningerne som offentlig Anklager ved Rævningeretterne; dog kan i Tilfælde af Forfald Justitsministeren efter Forslag af